Pierdut în afara timpului

On Iunie 12, 2013

Pune-te în fața unei noi situații de "a fi", fără să stârnești un conflict de mare intensitate cu tine însuți.

Ceea ce-mi trădează firea este neputința de a fi același om de ieri. Nepotolită, dorința de a mă descoperi și înțelege în situații noi, care nu se suprapun și nu se confundă cu realitatea, îmi creează un anumit disconfort, un conflict de mare intensitate cu mine însumi. Întâmplările cele mai banale devin puncte de plecare pentru estimarea problematică a unei aduceri aminte, ca o proiecție astrală a unui vis văzut câteodată cu ochii deshisi, înfățișat printr-o asumare a contrastului dintre o coajă aparențelor și existența unui plan transcendent, al unui anumit mister al vieții.

Dominant, mă gândesc la mine ca la un vizitator într-o carte plină cu frumusețile unei lumi fără ups and downs, din care nu pot să mă aleg cu nimic, fără să pot atinge o stea și să surâd spre lună, fără să simt mirosul trandafirilor creați special din flăcările unei iubiri profunde, fără să pot mișca din loc o lacrimă a soarelui așternută pe covorul de frunze pastelate al unei grădini vrăjite aflată dincolo de orizontul timpului.

Mă trezesc constant în situații de care nu pot scăpa. Nu singur. Ci cu lumea întreagă, inevitabilă, care parcă mă tot urmărește ca un ecou, anunțând o nouă rivalitate, sporind inconfortabila senzație de închidere în mine însumi. Mă învârt într-un cerc care își schimbă mărimea în timp. Într-un timp care pare că aparține altcuiva, unei creațiuni impunătoare, unei dimensiuni pe care nu o pot transcende.

Pe măsură ce mă adâncesc în cercetarea de sine, mintea se scufundă într-o lume fictivă. Din nou simt cum sunt luat de valul inconsecvenței și subiectivității. Cad pradă ușoară încălcării legilor universale de " *a fi* ", tocmai pentru că sunt enorm de multe necunoscute de care mă agăț. Şi cărora le atribui mereu o altă semnificație.

Leadership: Ești pregătit să-ți asumi destinul de explorator al unui univers lărgit, care se recompune din niște fragmente de jurnal combinate cu impresiile, amintirile și imaginile adunate într-un singur personaj?

Urc treptele înguste spre sublimul eliberator, speranța întrezăririi unui înțeles nou stăruind la marginea semnificației situațiilor care mă puneau la încercare, ca apoi să mă pierd și mai mult într-un vârtej năucitor. Un adevărat joc al ficțiunii. Sunt complet dezorientat, de parcă mi-aș fi închis toată existența într-un vas pe fundul căruia se derulează, într-un continuu flux, toate rămășițele rațiunii și obiectivității. Aproximația unei realități inerte nu poate fi conceptualizată, depășind intuitivul, dar are rolul de a asigura deschiderea către o nouă ordine a lucrurilor.

Itinerariul meu este în fiecare zi altul. Oricât de întâmplătoare par căderile mele în atemporal, nu reușesc să trec niciodată de hotarele impuse de mintea mea. Nu par să mă îndrept spre un loc anume. Şi nici nu știu unde mă aflu. Inimaginabilul sălășluiește cu prisosință în mintea mea. Prețul izolării mele în această enigmatică zonă de timp a crescut.

Degeaba mă agăț de gânduri și înțelesuri care aș vrea să mă trezească. Ele sunt inutile, nu pot alunga toată ceața de mister care mă împrejmuiește nemijlocit. Simt că trăiesc în afara timpului, unde nu există nici zi și nici noapte. Nu am nici măcar posibilitatea de a face ceva conștient. Cum e cu putință?

Nu pot găsi o explicație plauzibilă acestui fenomen care poate fi confundat cu ușurință cu un vis, cu un *voyage* spre o realitate virtuală, sau cu *une inclusion dans le chaos.* Poate că este doar o încercare de a mă izola, de a evada într-o lume imaginară, pentru a distruge obișnuitul din viața mea și toate proporțiile adecvate acestuia.

Leadership: Te concentrezi asupra propriei lumi la nivelul contrastului dintre imaginea omului care își manifestă opțiunea între realități și identități alternative, și produsul final al unei experiențe reale de articulare a unei viziuni comprehensive?

Poți să te dezlegi de neputința ta de a fi același om de ieri? Dorința de a te înțelege în situații noi, creează un conflict de mare intensitate cu tine însuți? Simți cum ești luat de valul inconsecvenței și subiectivității? Reușești să treci de hotarele impuse de mintea ta?

Dacă ești un lider experimentat, înseamnă că nu ești orb cu tine însuți, ci preiei cu autoritatea care te caracterizează controlul acelor situații care nu conduc la conștientizarea limitelor tale și nu lași oponentul tău cel mai înverșunat să decidă în locul tău.

Ca lider, ești responsabil pentru modul în care guvernezi sau ești guvernat de oponentul tău cel mai înverșunat. Acel Alter-Ego care abia așteaptă să te țină prizonier într-o situație de neputință, tăindu-ți elanul de a fi constant cu tine însuți. Şi dacă nu faci tot ce îți stă în putință pentru a împiedica influența negativă a acestei convingătoare entități (de neînțeles în anumite momente), proiectând în lumină imaginea vie a realității, te faci vinovat de culpă morală, de neacordare de prioritate acelei interpretări verosimile a autenticității tale.

Omul care își manifestă opțiunea între realități și identități alternative este creatorul de idei și de ficțiuni cu valoare de adevăr care umple spațiul gol din viața sa cu viziunea unei lumi simultane, asemenea scriitorului plin de har al cărui text îl digeri într-un moment anume, dar îi regăsești urmele peste tot în jur.

Totodată acest om poate deveni produsul final al unei experiențe reale de articulare a unei viziuni comprehensive atunci când creația ce o face posibil de recunoscut (și din care transpar sentimente, gânduri și intenții ale inimii) devine un mod de a retrăi permanent intensitatea momentului care îl scoate din anonimat.

Leadership: Rămâi ferm în fața principiilor și limitelor tale, în acele situații când crezi că ești incapabili să reacționezi din cauza deznodământului unei povești pe care o lecturezi cu sufletul la gură?

Leadershipul de calitate vizează acea categorie de indivizi care, în cea mai deplină armonie cu ei înșiși, se adaptează la o realitate bine construită, la o lume de tipul " *safe",* care le permite să rămână constanți cu ei înșiși. Certe experiențe de viață, solicitante, îi izolează pe cei care prezintă simptome de "rătăcire" într-un enigmatic timp, determinându-i să staționeze la cumpăna dintre trecut, prezent și viitor.

Spunea odată cineva: " *Nu e suficient să obții o autoritate, trebuie de asemenea să știi să o apreciezi și să o stăpânești, altfel ea este irosită sau folosită greșit, sau se poate dovedi a fi în detrimentul tău.* " Nu pot să interpretez acest adevăr altfel decât printr-un singur cuvânt "valoare".

Dacă nu te lași luat de valul inconsecvenței și subiectivității, dacă nu cazi pradă ușoară încălcării legilor universale de manifestare a libertății imaginarului, deci dacă rămâi constant în asigurarea unui aport optim de creativitate care să concretizeze magistral acele aspecte și situații din realitatea vie, atunci valoarea ta nu va fi pusă la îndoială.

Numai rămânând ferm în fața principiilor și limitelor tale, în acele situații când ești incapabil să reacționezi cum ai dori și cum te-ar avantaja, vei putea să eviți orice conflict de mare intensitate cu tine însuți.

Deznodământul unei povești pe care o lecturezi cu sufletul la gură este un prilej de reflecție, emoție, satisfacție pentru triumful imaginarului în zbuciumata aventură numită "viață", care se irosește dacă nu este însoțit de un vis devenit realitate.

Pierdut în afara timpului vizează trecerea de starea normală de " *a fi* ", la o altă stare care te prinde în cercul inconfortabil al dezordinii, al imaginației prodigioase, al lipsei de armonie în gândire și în relația cu partenerul tău – Ego-ul – care se poate transforma într-un oponent redutabil. Adică atunci când pierzi noțiunea timpului și să te lași purtat de val, și nu mai poți să-ți valorifici experiența de viață.

Așa cum o pictură neterminată oferă posibilitatea unei analize precise, pe tabloul însuși, tot astfel situațiile și experiențele de viață în care te confrunți cu mai multe variante de " *a fi* ", în mijlocul intrigilor care se țes de unde nu te aștepți, îți oferă posibilitatea de a-ți actualiza potențialul prin înțelegerea mai bună a propriei ființe în raport cu timpul pe care îl acorzi construcției și întreținerii imaginarului intens metaforizant.

Source: https://neculaifantanaru.com/pierdut-in-afara-timpului.html